

การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย

วันที่รับบทความ: 29 เมษายน 2568

วันแก้ไขบทความ: 22 มิถุนายน 2568

วันที่ตอบรับบทความ: 1 สิงหาคม 2568

เสกสรร มาตวังแสง¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาลวัดเนินสุทธาวาส (สุทธิพงษ์ประชานุกุล) สำนักการศึกษา เทศบาลเมืองชลบุรี จำนวน 20 คน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดประสบการณ์ และแบบสังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย โดยแบบสังเกตพฤติกรรมฯ มีค่า IOC 0.67 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนก CITC 0.45 - 0.75 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน (RAI) 0.90 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Cronbach's Alpha) 0.87 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-experimental Design) แบบกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-posttest Design) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า หลังได้รับการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมกำกับตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ศูนย์การเรียนรู้; การกำกับตนเอง; เด็กปฐมวัย

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹ โรงเรียนเทศบาลวัดเนินสุทธาวาส (สุทธิพงษ์ประชานุกุล) ต.บางปลาสร้อย อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี 20000

ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล: kokofree@hotmail.com

Learning Center Experience Management to Promote Self-Regulation Behaviors of Early Childhood

Received: 29 April 2025

Revised: 22 June 2025

Accepted: 1 August 2025

Seksan Madwungsang¹

Abstract

The purpose of this research was to compare the self-regulated behaviors of early childhood before and after conducting learning center experience management. The sample used in the research was 20 students of kindergarten year 2 who were studying at Watnarnsutthawas Municipality School (Suttipongprachanukul) Chonburi Town Municipality in the second semester of 2024 academic year. The experiment was carried out 24 times within the period of 8 weeks (3 days per week). The research instruments were lesson plans and the observation form for self-regulated behaviors of early childhood with the index of consistency (IOC) between 0.67–1.00, the corrected item – total correlation (CITC) between 0.45–0.75, the rater agreement index (RAI) of 0.90 and the reliability for the whole paper (Cronbach's Alpha) of 0.87. The research was pre-experimental design followed by one-group pretest- posttest design. The data was statistically analyzed by using mean and standard deviation.

The research results were summarized that the posttest scores on self-regulated behaviors after conducting learning center experience management were higher than those before learning center experience management, with statistical significance at the level of 0.05.

Keywords: learning center; self-regulation; early childhood

Type of Article: Research Article

¹ Watnarnsutthawas Municipality School (Suttipongprachanukul) Bangprasoi Subdistrict, Muang Chonburi District, Chonburi Province, 20000

Corresponding author Email: kokofree@hotmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวางรากฐานในการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัย ที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต ดังพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พุทธศักราช 2562 ที่มีวัตถุประสงค์ให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ครอบคลุมทั้งทางร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย เพื่อให้เกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิต เป็นช่วงวัยที่พัฒนาการเป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นฐานรากที่สำคัญสำหรับในช่วงวัยต่อ ๆ ไป ดังนั้นการวางรากฐานชีวิตในเด็กปฐมวัย จำเป็นต้องเสริมสร้างทักษะทางสมองให้มีความเหมาะสม เพราะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นการซึมซับรับรู้ ที่สมองจะเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เป็นข้อความรู้ สะสมไว้เป็นทุนสำหรับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น สมองของเด็กปฐมวัยจะพัฒนาและเพิ่มศักยภาพได้สูงยิ่งขึ้นหากได้รับการส่งเสริมที่ถูกต้อง (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2561) เป็นช่วงเวลาที่สมองส่วนหน้าสุดมีการพัฒนาอย่างมาก สิ่งแวดล้อม การเลี้ยงดู และการอบรมสั่งสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้กิ่งประสาทแตกแขนง และเกิดการสร้าง Synapses ในสมองส่วนหน้าสุดซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการคิด การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์และความคิด มีการพัฒนาอย่างมาก (นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล, 2561) เป็นเหตุให้ช่วงวัยนี้มีความเหมาะสมในการฝึกฝนทักษะสมองส่วนหน้า หรือ Executive Functions (EF) มาอย่างต่อเนื่องเหมือนเป็นการฝังชิปให้เด็กเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็น “พลเมืองคุณภาพ”

ทักษะกำกับตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของ EF ที่จะช่วยให้เด็กสามารถควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง แสดงออกอย่างเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย การจดจ่อใส่ใจ การควบคุมอารมณ์ และการติดตามประเมินตนเอง (สุภาวดี หาญเมธี, 2561) เป็นกลุ่มทักษะที่ส่งเสริมศักยภาพทั้งในด้านการเรียน การทำงาน และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ทำให้มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ จนเกิดความภูมิใจในตัวเอง สามารถเผชิญปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นการเสริมสร้างให้เด็กปฐมวัยรู้จักการกำกับตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยพฤติกรรมกำกับตนเองจะเริ่มเห็นได้ชัดเมื่อเด็กเข้าสู่ระบบโรงเรียน เพราะเด็กต้องเจอกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมมากมาย เด็กต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้เข้าสู่ชีวิตที่มีระเบียบแบบแผนมากขึ้น ดังนั้น ครูปฐมวัยจึงเป็นบุคคลที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองให้กับเด็ก ผ่านการจัดประสบการณ์และการทำกิจวัตรประจำวันให้เด็กได้อย่างมีคุณภาพ

ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนเทศบาลวัดเนินสุทธาวาส (สุทธิพงษ์ประชานุกุล) โดยได้ทำการเก็บข้อมูลพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กในชั้นเรียน พบว่า เด็กส่วนใหญ่มีความสามารถในกำกับตนเองน้อย ขาดความสนใจในทำกิจกรรม มีสมาธิจดจ่อในสิ่งที่ทำได้ไม่นาน ยังควบคุมตนเองได้ไม่ค่อยดี โดยจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในระยะยาว ดังนั้น เด็กจึงควรได้รับการส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเอง ในด้าน การจดจ่อใส่ใจ การควบคุมอารมณ์ และการติดตามประเมินตนเอง ซึ่งจากการศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า กิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง จะต้องให้โอกาสเด็กได้คิด สงสัย สังเกต ได้เลือก ตัดสินใจ วางแผน ได้ลงมือทำ เรียนรู้ผ่านการเล่น ได้แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ผลงาน ซึ่งการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความสามารถในด้าน

ต่าง ๆ ตามความศักยภาพ ประสบการณ์ และความสนใจของตนเอง ให้อิสระเด็กในการทำงานกับวัสดุอุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้อย่างเพียงพอในแต่ละศูนย์ ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นได้พูดคุยกันและเรียนรู้ไปตามความสามารถของตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ ได้ทำงานเพื่อตอบสนองความคิดของตนเองอย่างมีความหมาย มีการลงมือทำงานนั้น ๆ ด้วยใจจดจ่อ ครูจะมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กมากขึ้น มีโอกาสตอบสนองความต้องการของเด็กแต่ละคน โดยอาศัยการจัดกลุ่มอย่างยืดหยุ่นและกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นการรองรับวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของเด็กแต่ละคนช่วยสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับตนเองเมื่อเด็กประสบความสำเร็จ

ด้วยเหตุผลตามจากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้มาใช้ส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กปฐมวัย หรือประยุกต์ใช้กับการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาด้านอื่น ๆ ของเด็กต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาลวัดเนินสุทธาวาส (สุทธิพงษ์ประชานุกุล) สำนักการศึกษา เทศบาลเมืองชลบุรี จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย การจดจ่อใส่ใจ การควบคุมอารมณ์ และการติดตามประเมินตนเอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาทดลอง 8 สัปดาห์ โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2568

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ควรส่งเสริมด้านใดบ้าง และมีแนวทางในการจัดประสบการณ์อย่างไร
2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติ ผลการวิจัยครั้งนี้ทำเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องนำการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้มาใช้กับเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเอง อีกทั้งยังเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ และการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้

การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้มาจากพื้นฐานทฤษฎีการใช้สื่อประสม (Multi-media approach) และกระบวนการกลุ่ม (Group process) จากแนวคิดของฟรานซิส เบคอน และ ดร.มาเรียมอนเตสซอรี ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการลงมือกระทำ จากการได้สัมผัสได้พบเห็นได้หาประสบการณ์ด้วยตนเอง ซึ่งศูนย์การเรียนรู้เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ในการนำเสนอโลกแห่งการเรียนรู้ในมิติต่าง ๆ ที่เด็กสามารถสำรวจตรวจสอบและทดลองความคิดของตนเองภายใต้สถานการณ์ที่ปลอดภัยและเป็นมิตร เป็นการสร้างความมั่นใจและเป็นจุดเริ่มในการยอมรับนับถือความสามารถในตนเอง ศูนย์การเรียนรู้เป็นบริเวณที่จัดขึ้นสำหรับเด็กได้เรียนรู้และรับผิดชอบตนเอง ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือกับเพื่อนตามความสนใจ ความต้องการ รูปแบบการเรียนรู้และระดับพัฒนาการ (Williams & Fromberg, 2014) ศูนย์การเรียนรู้เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ตามความศักยภาพ ประสบการณ์ และความสนใจของตนเอง ให้อิสระเด็กในการทำงานกับวัสดุอุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้อย่างเพียงพอพร้อมในแต่ละศูนย์ เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นได้พูดคุยกันและเรียนรู้ไปตามความสามารถของตนเอง โดยครูต้องออกแบบกิจกรรมให้สัมพันธ์และเชื่อมโยงกับโลกแห่งการเรียนรู้ที่กระฉับกระเฉง อีกทั้งยังต้องมีการวางแผนที่ดีในการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้มีส่วนร่วมในการจัดกระทำกับวัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมชาติ ศูนย์การเรียนรู้มุ่งเน้นการทำงานหรือกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สนับสนุนให้เด็กมีโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างมากยิ่งขึ้นเมื่อเทียบกับการเรียนรู้ในกลุ่มใหญ่ เด็กได้ทำงานเพื่อตอบสนองความคิดของตนเองอย่างมีความหมาย มีการลงมือทำงานนั้น ๆ อย่างจริงจังด้วยใจจดจ่อ สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดการศูนย์การเรียนรู้แบบผสมผสาน ทั้งศูนย์แบบเน้นหลักสูตรและแบบเน้นสื่อการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละศูนย์ที่เด็กเข้าจะสอดแทรกสาระความรู้ ใ้งาน ตามหน่วยการเรียนรู้ ช่วยให้เด็กเกิดความรู้โดยการลงมือทำด้วยตนเองของแต่ละศูนย์

การกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย

การกำกับตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของ Executive Functions (EF) ซึ่งหมายถึง กระบวนการทางสติปัญญาที่ควบคุมและบริหารจัดการให้บุคคลสามารถดำเนินงานไปสู่เป้าหมายอย่างประสบ ความสำเร็จ คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้เป็น แก้ปัญหาเป็น อยู่กับคนอื่นเป็น มีความสุขเป็น โดยต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มทักษะพื้นฐาน กลุ่มทักษะกำกับตนเอง และกลุ่มทักษะปฏิบัติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มทักษะทักษะกำกับตนเอง ซึ่งเป็นการจัดเรียงความสามารถทางจิตใจของเด็กที่มีความซับซ้อน ให้สามารถควบคุมตนเองจากการถูกระตุ้นของสิ่งเร้า ให้สามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการที่จะกำกับตนเองได้ต้องมีการคิดวางแผน เพื่อนำทางความคิดและพฤติกรรมของตนเอง ที่จะแสดงออกอย่างเหมาะสมในสังคม (Grimmer & Geens, 2023) ซึ่งพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย 1) การจดจ่อใส่ใจ (Focus/Attention) เป็นความสามารถในการรักษาความตื่นตัว รักษาความสนใจให้อยู่ใน

ทิศทางที่ควร เพื่อให้ตนเองบรรลุสิ่งที่ต้องการจะทำให้สำเร็จด้วยความจดจ่อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม ตามสมควรของวัยและความยากง่ายต่อภารกิจนั้น ๆ 2) การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) เป็นความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ตระหนักรู้ว่าตนอยู่ในภาวะอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร สามารถปรับสภาพอารมณ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และควบคุมการแสดงออกทั้งทางอารมณ์และพฤติกรรมได้เหมาะสม 3) การติดตามประเมินตนเอง (Self-Monitoring) เป็นความสามารถในการตรวจสอบความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำของตนเองทั้งในระหว่างการทำงาน หรือหลังจากทำงานแล้วเสร็จ เพื่อให้มั่นใจว่า จะนำไปสู่ผลดีต่อเป้าหมายที่วางไว้ หากเกิดความบกพร่องผิดพลาดก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไข (สุภาวดี หาญเมธี, 2561) ดังนั้นการปลูกฝังพฤติกรรมกำกับตนเองให้กับเด็กปฐมวัยจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้เด็กรู้จักยับยั้งชั่งใจ สามารถควบคุมความคิดให้มีสมาธิมีใจจดจ่อในสิ่งที่กำลังทำ แสดงออกเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ควบคุมอารมณ์ให้แสดงออกในทางที่เหมาะสม มีสัมพันธภาพทางสังคมที่ดี และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Yetti (2021) ได้ทำการศึกษาผลการเคลื่อนไหวและจังหวะที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า การกำกับตนเองในเด็กเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเตรียมการตั้งแต่ช่วงวัยเยาว์ นอกจากจะส่งผลต่อความพร้อมสำหรับการเรียนของเด็กแล้ว ยังส่งผลให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

เสาวลักษณ์ แก่นกระโทก และปัทมาวดี เล่ห์มงคล (2566) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติเพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติสามารถส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย โดยขณะที่ทำกิจกรรมศิลปะเด็กจะรู้จักการรอคอยในการใช้อุปกรณ์ต่อจากเพื่อน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีสมาธิและใจจดจ่อในการทำงานศิลปะตามขั้นตอนที่ครูอธิบาย และทำงานเสร็จทันเวลาตามเป้าหมาย

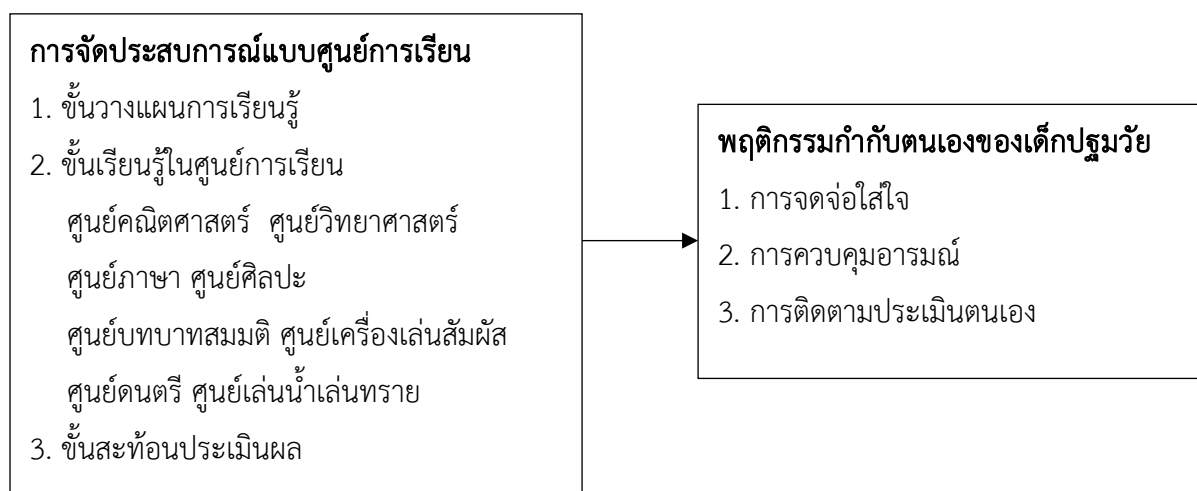
สุปรียา ผาสุกสถิตพงศ์ และปิยะนันท์ หิรัญย์โลทร (2566) ได้ทำการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง “PLAY AT HOME” เพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองในเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า เด็กสามารถปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรม รู้จักหน้าที่และทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จสามารถสื่อสารและบอกความรู้สึกได้ เมื่อเด็กเกิดปัญหารู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เด็กเกิดความคิดวางแผนสามารถคิดริเริ่มในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดสมาธิจดจ่อในการทำงานจนทำให้งานออกมาสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ดุขฎี อุภากร และอุดมลักษณ์ กุลพิจิตร (2562) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมเสรีตามแนวคิดเครื่องมือทางปัญญาและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างเอ็กเซ็กคิวทีฟฟังก์ชันส์ของเด็กอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการเรียนการสอนฯ มุ่งเน้นให้เด็กได้สำรวจสภาพแวดล้อมเพื่อกระตุ้นสมองให้เด็กเกิดความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็กหยุดคิดวางแผนเพื่อกำหนดเป้าหมายการเล่นก่อนเล่น ลงมือเล่นร่วมกันกับเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน และมีช่วงเวลาให้เด็กได้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่ตนเองเล่น สร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

เด็กที่สามารถกำกับตนเองได้จะมีความพร้อมในการเรียน อยู่ร่วมกันกับผู้อื่น จัดการความต้องการในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ ควบคุมอารมณ์และแสดงพฤติกรรมเหมาะสม ซึ่งในการส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองให้กับเด็กปฐมวัยนั้น ต้องอาศัยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับอายุและความสนใจของเด็กแต่ละบุคคล โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้มาใช้ส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเอง โดยออกแบบศูนย์การเรียนรู้แบบผสมผสานที่เน้นหลักสูตรและเน้นสื่อการเรียนรู้ จำนวน 8 ศูนย์ ประกอบด้วย (1) ศูนย์แบบเน้นหลักสูตร เช่น ศูนย์คณิตศาสตร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ภาษา ศูนย์ศิลปะ (2) ศูนย์แบบเน้นสื่อการเรียนรู้ เช่น ศูนย์บทบาทสมมติ ศูนย์เครื่องเล่นสัมผัส ศูนย์ดนตรี ศูนย์เล่นน้ำเล่นทราย ผ่านวิธีการจัดประสบการณ์ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผนการเรียนรู้ ขั้นเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ และขั้นสะท้อนประเมินผล โดยมีรายละเอียด ตามภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ จำนวน 8 แผน (2) แบบสังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) สามระดับ โดยให้คะแนนเป็น 2, 1 และ 0 แต่ละระดับมีกฎเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) ดังนี้ คะแนน 2 เมื่อเด็กปฏิบัติได้ด้วยตนเองเป็นประจำทุกครั้ง, คะแนน 1 เมื่อเด็กปฏิบัติได้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ และคะแนน 0 เมื่อเด็กปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยสร้างข้อรายการ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อ รวม 9 ข้อ รายการ ประเมินคุณภาพโดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน วิพากษ์ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ปรากฏว่า แผนการจัดประสบการณ์

มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ส่วนแบบสังเกตพฤติกรรมฯ มีค่า IOC 0.67–1.00 ค่าอำนาจจำแนก CITC 0.45-0.75 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน (RAI) 0.90 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Cronbach's Alpha) 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-experimental Design) แบบกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-posttest Design) โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดประสบการณ์กับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ตามแบบแผนการทดลอง ดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยกับกลุ่มเป้าหมาย

2. ดำเนินการจัดประสบการณ์ตามแผน โดยทำการทดลองในช่วงกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุม จำนวน 8 สัปดาห์ๆ ละ 3 ครั้งๆ ละ 60 นาที ในเวลา 09.30–10.30 น. ของวันอังคาร พุธ และพฤหัสบดี รวม 24 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการจัดประสบการณ์ 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ขั้นวางแผนการเรียนรู้ (10 นาที) ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมในการเรียนรู้ด้วยการสนทนาร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก กระตุ้นให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม และให้เด็กนำสัญลักษณ์ของตนเองไปติดไว้บนแผนภูมิวางแผน โดยเด็กจะได้เลือกเข้าสู่ศูนย์การเรียนรู้วันละ 2 ศูนย์

2.2.2 ขั้นเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ (40 นาที) ขั้นตอนนี้เป็นการให้เด็กเล่นและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม ผ่านสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ ที่บูรณาการรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละศูนย์ โดยแต่ละศูนย์จะใช้เวลา 20 นาที เมื่อครบกำหนดเวลาเด็กจะเก็บของเข้าที่แล้วเปลี่ยนศูนย์

2.2.3 ขั้นสะท้อนประเมินผล (10 นาที) ขั้นตอนนี้เป็นการให้เด็กได้ร่วมกันสรุปองค์ความรู้โดยการนำเสนอผลงาน จัดแสดงผลงาน นิทรรศการ โดยการบอกเล่าเรื่องราว สนทนาพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเผยแพร่สิ่งที่ได้เรียนรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจ

3. สังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยหลังทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย กับกลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังทดลองไปหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดลองโดยใช้ Dependent Sample t -test

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้านมาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนการกำกับตนเองของ

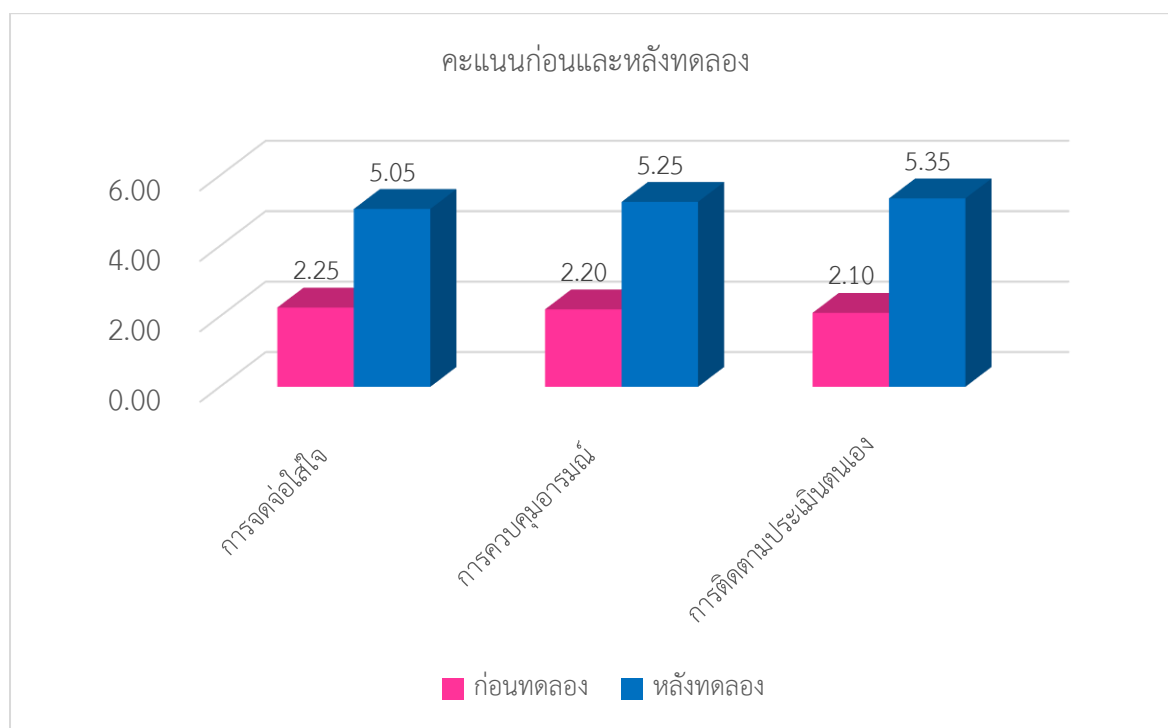
เด็กปฐมวัยทุกด้าน ได้แก่ การจดจ่อใส่ใจ การควบคุมอารมณ์ และการติดตามประเมินตนเอง สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผล ดังแสดงในตาราง 1 และภาพ 2

ตาราง 1

คะแนนก่อนและหลังทดลอง

การกำกับตนเอง	เต็ม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		การเปลี่ยนแปลง		t-value
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	
การจดจ่อใส่ใจ	6	2.25	0.64	5.05	0.60	2.80	0.95	13.16 [*]
การควบคุมอารมณ์	6	2.20	0.62	5.25	0.79	3.05	1.15	11.90 [*]
การติดตามประเมินตนเอง	6	2.10	0.45	5.35	0.67	3.25	0.72	20.29 [*]
รวม	18	6.55	1.23	15.65	0.99	9.10	1.52	26.80[*]

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพ 2 คะแนนก่อนและหลังทดลอง

การอภิปรายผล

การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้สามารถส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเด็กมีคะแนนพฤติกรรมกำกับตนเองในทุกด้านสูงขึ้นกว่าก่อนทดลอง ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดประสบการณ์

แบบศูนย์การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เด็กได้เล่นและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม ผ่านสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ ที่บูรณาการรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละศูนย์ ซึ่งศูนย์การเรียนรู้ที่จัดให้กับเด็กจะจัดแบบผสมผสานตามหน่วยการเรียนรู้ โดยจะสอดแทรกสาระความรู้ ใบงาน กิจกรรมช่วยให้เด็กเกิดความรู้โดยการลงมือทำด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความสามารถต่าง ๆ ตามความศักยภาพ ประสบการณ์ และความสนใจ ให้อิสระเด็กในการทำงานกับวัสดุอุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้อย่างเพียงพอในแต่ละศูนย์ ที่มีความหลากหลาย มีกฎกติกาข้อตกลงในการเล่นและทำกิจกรรมแตกต่างกันไป ส่งผลให้เด็กรู้จักหน้าที่ของตนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จทันเวลา มีความอดทนรอคอยในการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนจนหมดเวลาแล้วเปลี่ยนศูนย์ช่วยกันในกลุ่มเก็บวัสดุอุปกรณ์โดยไม่ต้องให้ครูคอยบอก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของวีก็อตสกี (Vygotsky) ที่เชื่อว่าการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในขณะที่กำลังเล่น ทำให้เด็กสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้การสร้างกฎระเบียบ การวางแผน การแบ่งบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่ม ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งผลให้การเรียนรู้ของเด็กสูงขึ้น (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2564, หน้า 62) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริพร ลิ่นจี และศศิลักษณ์ ขยันกิจ (2564) ที่พบว่า การส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กวัยอนุบาล ครูควรจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ โดยมีพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัย กิจกรรมประจำวันที่เหมาะสม ปฏิสัมพันธ์ที่อบอุ่น มีการสอนพฤติกรรมกำกับตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการฝึกพฤติกรรม การให้เด็กมีส่วนร่วมในการตั้งกติกาของห้องเรียน การมอบหมายความรับผิดชอบ จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนพฤติกรรมกำกับตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองทุกด้าน โดยจำแนกรายละเอียดแต่ละด้านได้ ดังนี้

1. การจดจ่อใส่ใจ โดยเด็กมีความสนใจ ตั้งใจฟังกติกา ขั้นตอน วิธีการทำกิจกรรมในแต่ละศูนย์ อยากที่จะทำกิจกรรมในศูนย์ที่ตนเองเลือก ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มอย่างมีสมาธิ โดยไม่วกแวก จดจ่อกับงานที่ตนเองต้องทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด ก่อนที่จะทำการเปลี่ยนศูนย์ ดังตัวอย่างในหน่วยผักธรรมชาติ ศูนย์คณิตศาสตร์ เป็นการเรียนรู้รูปร่างของผักต่าง ๆ ซึ่งเด็กทำกิจกรรมกับเพื่อนด้วยความตั้งใจ จดจ่อใส่ใจกับงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งมีหลายขั้นตอนตั้งแต่เรียงลำดับผักบนกระดาด แล้ววาดตามรูปร่าง พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม จะเห็นได้ว่า ศูนย์การเรียนรู้ที่ออกแบบขึ้นจะมุ่งเน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สนับสนุนให้มีโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างมากยิ่งขึ้นเมื่อเทียบกับการเรียนรู้ในกลุ่มใหญ่ได้ทำงานเพื่อตอบสนองความคิดของตนเองอย่างมีความหมาย มีการลงมือทำงานอย่างจริงจังด้วยใจจดจ่อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่ว่าการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่เด็กได้ร่วมกันวางแผน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมในการค้นคว้าและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เด็กสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุปรียา ฝาสุกสถิตพงศ์และปิยะนันท์ หิรัณย์โชโลทร (2566) ที่พบว่า กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นกิจกรรม

ที่มีกฎกติกาในการทำกิจกรรม จะทำให้เด็กรู้จักหน้าที่และทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ เกิดสมาธิจดจ่อในการทำกิจกรรม จนทำให้งานออกมาสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2. การควบคุมอารมณ์ โดยเมื่อเด็กเกิดปัญหาในขณะที่ทำกิจกรรมเขารู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการรอคอย เล่นร่วมกันได้โดยไม่ทะเลาะกัน ไม่แสดงท่าทางหงุดหงิดใส่เพื่อน หรือแย่งของเล่นกับเพื่อน ไม่ก่อกวน ไม่รบกวนเพื่อนขณะทำกิจกรรม ดังตัวอย่างในหน่วยผลไม้ ศูนย์บทบาทสมมติ เป็นการเล่นบทบาทสมมติร้านขายผลไม้ในตลาด ซึ่งเด็กแต่ละคนจะแสดงบทบาททั้งเป็นคนขาย คนซื้อ ผลไม้ชนิดต่าง ๆ ด้วยความสนุกสนานโดยตกลงว่าใครจะเป็นคนขาย ใครจะเป็นคนซื้อโดยไม่แย่งกัน ขณะเล่นจะไม่ออกนอกขอบเขตของศูนย์ ไม่พูดหรือตะโกนเสียงดัง ไม่รบกวนเพื่อนที่อยู่ในศูนย์อื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับปิยนุช รัตนพงษ์ และประกอบ ใจมั่น (2566) ที่กล่าวไว้ว่า การเล่นที่เปิดโอกาสให้ได้แสดงออกถึงความสามารถทางกาย สติปัญญาและอารมณ์ที่สะท้อนความคิด ความรู้สึก ตลอดจนการแสดงออกผ่านการเล่นร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อน จะส่งผลต่อการปรับตัวโดยใช้การคิดอย่างมีเหตุผลเป็นพื้นฐานในการจัดการอารมณ์ตนเองให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่จะต้องพบเจอได้ตามวัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเสาวลักษณ์ แก่นกระโทก และปัทมาวดี เล่ห์มงคล (2566) ที่พบว่า กิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองเด็กจะรู้จักการควบคุมอารมณ์ของตนเอง โดยจะรู้จักการรอคอยในขณะที่ทำกิจกรรม รอคอยในการใช้อุปกรณ์ต่อจากเพื่อน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน สามารถเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3. การติดตามประเมินตนเอง โดยเด็กได้ร่วมกันนำเสนอผลงาน จัดแสดงผลงาน นิทรรศการ บอกเล่าเรื่องราว สนทนาพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเผยแพร่สิ่งที่ได้เรียนรู้ให้ผู้อื่นฟัง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของตนเองเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น ดังตัวอย่างในหน่วยต้นไม้ เด็กนำเสนอผลงานต่าง ๆ เช่น ผลงานการบันทึกในศูนย์วิทยาศาสตร์ โดยวาดภาพต้นกระสังเปลี่ยนสีจากสีเขียวอ่อนไปเป็นสีส้ม สีแดง เพราะว่าต้นกระสังจะดูดน้ำสีเข้าไปในลำต้น นำเสนอผลงานจากศูนย์ศิลปะในการสร้างป่าแสนสุขจากเล่นสีด้วยนิ้วมือ (Finger Paint) มาจัดแสดงแล้วนำเสนอให้ครูและเพื่อนฟังด้วยความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ที่ว่าการเรียนรู้ที่ดีจะเกิดขึ้นได้เด็กต้องมีปฏิสัมพันธ์กับครูหรือเพื่อนด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เด็กต้องมีโอกาสสะท้อนความคิดเพื่อแสดงความรู้ความเข้าใจตนเอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของดุขุณี อุปการ และอุดมลักษณ์ กุลพิจิตร (2562) ที่พบว่า กระบวนการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้สะท้อนความสำเร็จ ได้ประเมินตนเอง และนำเสนอความสำเร็จ จะทำให้เด็กมีช่วงเวลาได้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่ตนเองเล่น สร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ส่งผลให้เด็กมี Executive Functions (EF)

ภาพ 3 กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ขึ้นอยู่กับบริบทของห้องเรียนโดยสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยให้ครอบคลุมทั้งศูนย์แบบเน้นหลักสูตร และเน้นสื่อการเรียนรู้

1.2 กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ควรผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตามหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม สื่อ ของเล่นที่หลากหลาย โดยศูนย์แบบเน้นสื่อการเรียนรู้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของห้องเรียนแต่ละห้อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีต่อพัฒนาการด้านอื่น ๆ เช่น ความสนใจใฝ่เรียนรู้ พัฒนาการทางสังคม ความร่วมมือ เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ การจัดประสบการณ์แบบศูนย์การเรียนรู้ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าต่อครูและเด็กปฐมวัย โดยเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้เด็กมีโอกาสนในการปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ได้ทำงานเพื่อตอบสนองความคิดของตนเองอย่างมีความหมายเป็นการรองรับวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของเด็กแต่ละคน ส่งเสริมพฤติกรรมทางบวก เพราะเด็กได้ลงมือปฏิบัติและมีโอกาสได้เลือกทำกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยสร้างมโนทัศน์ที่ดีเมื่อเด็กประสบความสำเร็จ ส่งเสริมความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม และพัฒนาความมั่นใจในการแก้ปัญหาของตน ส่งเสริมภาพลักษณ์ของตน พัฒนาความรับผิดชอบ เป็นประสบการณ์เชิงบูรณาการอย่างมีความหมาย เด็กได้เรียนรู้ที่จะวางแผนและดำเนินการให้สำเร็จตามแผน รวมทั้งการพัฒนาสมาธิและความมุ่งมั่นในการทำงาน ฝึกการตัดสินใจในการรู้จักเลือกทำกิจกรรมด้วยตนเอง จนเกิดเป็นพฤติกรรมติดตัวให้สามารถกำกับตนเองได้ตามวัย

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2561). *คู่มือพ่อแม่ผู้ปกครองการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยแบบโรงเรียนบ้าน: Home school*. ต้นกล้า.
- ดุขฎี อุปการ และอุดมลักษณ์ กุลพิจิตร. (2562). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมเสรีตามแนวคิดเครื่องมือทางปัญญาและการเรียนรู้โดยไซมอนเป็นฐานเพื่อเสริมเสริมสร้างเอ็กเซ็กคิวทีฟฟังก์ชันส์ของเด็กอนุบาล, *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 47(3), 217-237.
- นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล. (2561). พัฒนาการสมองด้านการคิดในเด็กปฐมวัย. ใน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, *คู่มือพัฒนาทักษะสมอง EF สำหรับครูปฐมวัย*. (หน้า 16-27). สสส.
- ปิยบุษ รัตนพงษ์ และประกอบ ใจมั่น. (2566). ความสามารถในการจัดการตนเองเด็กปฐมวัย. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 2(2), 9–20.
- สิริพร ลีนจี่ และศศิลักษณ์ ขยันกิจ. (2564). บทบาทครูในการส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1, *OJED*, 16(2), 1-12.
- สุปรียา ผาสุกสถิตพงศ์ และปิยะนันท์ หิรัญย์ชโลธร. (2566) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง “PLAY AT HOME” เพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองในเด็กปฐมวัย, *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(2), 438–454.
- สุภาวดี หาญเมธี. (2561). รู้จักทักษะสมอง EF - Executive Functions. ใน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, *คู่มือพัฒนาทักษะสมอง EF สำหรับครูปฐมวัย*. (หน้า 28-59). สสส.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2564). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ แก่นกระโทก และปัทมาวดี เล่ห์มงคล. (2566) ผลการจัดกิจกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติเพื่อส่งเสริมการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย, *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 6(19), 7–16.
- Grimmer T. & Geens W. (2023). *Nurturing Self-Regulation in Early Childhood Adopting an Ethos and Approach*. Milton Park, Abingdon, Oxon: Routledge.
- Williams L. R., & Fromberg D. P. (2014). *The Encyclopedia of Early Childhood Education*. Garland.
- Yetti, E. (2021). Moving to The Beats: The Effect of Dance Education on Early Self-Regulation, *JPUD - Journal Pendidikan Usia Dini*, 15(2), 395–408.